

Излиза седмично.

Урежда редакционен комитет

Адрес: редакция и администрация ул. Бдинска № 13.

Броя 2 лева.

Абонамент: Годишно 100 лева, за 6 месеци 50 лева — винаги предплатен.

За реклами се плаща 2 лева на ☐ с. м. Всичко въ предплатата. Реклами се приемат въ администрацията и въ Печатница Добри Тодоровъ.

Атестати и портрети
на артисти и поети.

2. Гагаузкият лирикъ.

Името му е хрисимо:
казва се Грънчаровъ Димо —

любимецъ е той на музи
и на всички гагаузи;

смѣлостъ липсва му в' живота,
но умѣе той да мота . . .

Неговитѣ нежни чувства
сж известни . . . в' домъ изкуства.

НАРОДОВОЛЕЗНЕНИ.

Изгризана черква отъ мишки.

Черквата св. Петка изгризана
отъ мишки — тази новина поразя
варненци!

— Брей, кога? Какъ?

— Какъ, изгризали 10 килогр.
свещи, изпили 18 килограма дър-
вено масло, изгризали и 40000 л.
отъ новитѣ левове, никелъ и кара
велчета.

Правете му смѣтка, братя хри-
стиани, колко мишки сж се навѣ-
диги.

Кой знае, може би сж и нѣкои
двукраки пѣхочи.

Нѣма ли которади въ тази ка-
саба, бе джанамъ? . . .

Какъ единъ търтей изялъ пчелния восъкъ.

Разпираятъ, че въ кошеритѣ се
вѣдятъ много търтей, които ядели
на готово пчелния медъ, а въ вар-
ненската черковна ливница отде
се е взелъ единъ търтей та изялъ
240 кгр. восъкъ.

Приеми го, отче прокуроре, въ
лоното си. Той е сжщия попъ
Димитъръ, известенъ ти вече съ
войнишкитѣ помощи.

Алилуйя! . . .

Млѣкаритѣ следъ дълги и
старателни разучвания изнамери-
ли, че млѣкото когато е често,
бива мжчносмилателно, особено
за детскитѣ организми. Ето защо,
особено на последъкъ, се заели
усърдно да го разреждаятъ. Не
е зле санитарнитѣ власти да ги
подпомогнатъ въ тази инициатива.

Кое ми харесва въ Варна Лѣте:

Харесватъ ми на морската гра-
дина тѣмнитѣ алеи, съ бѣ-
литѣ феи и серенадитѣ и звез-
днитѣ надъ насъ полилеи. . . . За
всичко туй зимѣ душа ми копнѣе...

Харесватъ ми до Карантината
разходкитѣ и идилиитѣ на връщане
въ лодкитѣ подъ лжчитѣ на луната
кроткитѣ. . . .

Гуляитѣ на „Траката“ въ ти-
хитѣ нощи и свиркитѣ на шурцитѣ
и нѣщо още. . .

Харесва ми на „Гюндюза“ чешма-
та, во по-вече на бай Иосифъ кръч-
мата и обятията потайни на гората
и до съмване играта на криеница
въ нея съ нѣкол русалка, или фея...

Отъ всичко най-ми харесватъ лѣ-
те женскитѣ морски бани . . . Часа
седемъ като стане, на поста си съмъ
азъ, бивокла стискамъ доде отмамѣя
и въ блаженство и екстазъ въ рай-
ски се люлки люлѣя. . . Затуй тѣй
много зиме за лѣто азъ копнѣя. . .

Зиме:

Харесватъ ми на сладкар-
ница Мариновъ паститѣ и прислу-
гата, на Тангото, съ извинение, съ-
пругата, на казино „Лондонъ“ сви-
рачитѣ и майсторитѣ, на „Алка-
заръ“ зографията, на „Елитъ“ пер-
сонажа дамския безъ и съ тапята,
на „Кристалъ“ пелинажа данския и
сегашнитѣ, на ул. Царъ Борисъ блѣс-
котията и неразборията, на млекар-
ница „Овца“ чистотията и ефе-
тията, по булев. Фердинандъ гър-
кинитѣ, на „Кулинаръ“ рускинитѣ.

Ехъ, по нѣга и по ул. „Царъ
Борисъ“ и господаркитѣ, и слу-
ганиитѣ. . . .

А най-вече зиме ми харесватъ по
булев. М Луиза вдовицитѣ, и по-
нататѣкъ гимназията съ девидитѣ.....
Silvio.

Щастливи сж обитателитѣ
на ул. св. Методи, защото отъ
нѣколко дни една група отъ мла-
ди „благородни“ хора се е зае-
ла старателно до късна нощъ да
ги спожда и освѣтлява прозор-
цитѣ имъ съ джебни батерийки.
Нека полицията нѣкоя вечеръ
се полюбува на това феерично
зрелище.

Още какво е дала Варна.

Човѣкътъ, който весели съ клар-
нета си Мусалата и я краси съ вѣл-
шебната си фигура и по вѣлшебна
червена брада,

Апостолъ вансаджията!

биде пропуснатъ въ списъка на
великитѣ варненци.

Вчера ние получихме единъ
упрекъ за това ни опущение отъ
самия него.

— Редакторе, редакторе! обърна
се той къмъ насъ.

— Що има Апостоле?

— Ние атъръ нѣмахме, а? Какъ
върни бичотъ?

— Е, така-вака.

— Грѣфъ имаашъ, дека си ме
забравилъ, Карапашата консулъ го
направихте, а менока?

Въ това врѣме мина една дама.
Апостолъ отправи жаждущъ по-
гледъ къмъ нея, въздѣхна и въз-
дишката съпроводи съ една сладка
и медена, обърна се слѣдъ това
къмъ мене и високо да го чуе
случайно минаващата, продуктува:
така, г-нъ редакторе, пиши отъ
мене:

— Есеехъ, не трѣбише да има
умирачка на тойзи сладокъ животъ,
майчето!!!

Приателя Апостолъ извъня съ
своя никеловъ звънецъ и нашето
интервю се свърши. Бр.

Жената на кантаръ не идва.

Редакцията ни бѣ дала въ ми-
налия брой статистически свѣдения
за теглото на разнитѣ видове мжже
и бѣ подканила своитѣ кантарджии
тукъ и въ провинцията да ѝ из-
пратятъ свѣдения за тежестъта на
женитѣ. Тия свѣдения започнаха
да постъпватъ. Обаче отъ всички
постъпили до сега може
да се заключи едно, че жената на
кантаръ не идва. Всички едно-
гласно твърдятъ: жената нѣма
опрѣдѣлено тегло, както въобще и
нищо опрѣдѣлено нѣма. По нѣкога
една жена толкова тежи, че едва я
носишъ, а въ нѣгъ сжщата жена
се преобрази и стане лека, лека като
перушина . . .

Къмъ читателитѣ ни.

Насърчени отъ добрия приемъ,
който се указа на вестника ни, ние
се убеждаваме, че сме на правъ пътъ и
затова редакцията съ още по голѣмо
усърдие ще се стреми все къмъ по-
вече подобрения на вестника. Въ пре-
говори сме и съ единъ местенъ худо-
жникъ цинкографъ за отпочване тукъ
изработване на клишетата. По този
начинъ, ние ще можемъ въ всѣки
брой да даваме освенъ подбранъ
материалъ, но и по нѣколко нови
клишета, което сега при изработва-
нето имъ въ столицата много ни за-
труднява.

Редакцията.

Четете „Морски бичъ“

КИНО РАНКОВЪ

Петъкъ, Сжбота и Недѣля

Единствения по рода си филмъ, който е
произвелъ навѣкъже небивалъ фуроръ.

Д-ръ МАБУЗЕ

Салона винаги отопленъ.

представянъ въ продължение на месеци въ Лондонъ, Берлинъ и Парижъ.

Участвуватъ киноартисти съ всевътска известностъ.

Наскоро художественитѣ филми: „Неизвестната“ (La femme X),

„Вампирътъ“ (Носфератусъ), „Смъртъда на орлитъ“ и др.

Дневни: 3 1/2 часа, — вечерни 7 1/2 и 9 часа.

ДЕКАМЕРОНЪ

само за възрастни!

Тѣй бѣше афиширано и за това неможаха да отидатъ на киното мало лѣтни бозайничета, а изключително възрастни—стѣпили вече на краката си и малко по-голѣми тоже, които едвамъ се държатъ на краката си. Два часа има до прѣдставлението но прѣдъ касата на кино Ранковъ се тѣли маса народъ за билети.

— Чакайте, мой редъ е.

— Извинете, но вие като че сте неграмотни. Не четете ли въ афиша че е само за възрастни? А пъкъ мисля че въ това отношение азъ имамъ прѣдимство.

— Вие ще ме извинитѣ, защото когато възмѣжахъ вие още изъ улицата по ризичка пумпалчета въртихте . . .

Нѣколко стари госпожици чакатъ своя редъ и се разговарятъ,

— Еднажъ и намъ щастieto да се усмихне — възрастнитѣ да сѣ прѣдпочетени!

— Ами я вижте онова сукалче! Пустна рокля до земя — съ насъ ще се равнява! До вчера се тѣреше въ забавачницата . . .

Салона е прѣпълненъ. Тукъ сѣ всички „възрастни“ съ Хамама и Квартата на чело.

Зареждатъ се на екрана дивнитѣ приказки на Бокачио — колкото плавни и художествени, толкова примамливи и съблазнителни!

Цѣлата аудитория е въ екстазъ: мляскане, подсмѣрчане, глухо рѣмжене и вой, разни носови звуци — всичко това се слива въ една дивна музика, аккомпанирана отъ безброй сърдечни възклицания „охъ, охъ!“ и прѣкъсвана отъ врѣме на врѣме отъ нѣкой гърлестъ басъ:

— Само за възрастни! Другитѣ да не гледатъ, . . .

И въ моментъ когато аудиторията

Трѣтъ монолога на мъжа.

Преди женитбата.

За тебе, мила моя, азъ живѣя, за тебе мисля и страдаю, за тебе готовъ съмъ свѣта да презра, за тебе хиляди пѣти да умра! . . .

Една година следъ женитбата.

Съ тебе Марио азъ май трудно ще живѣя. Съ тебе мисълта си не мога да събера. Отъ постояннитѣ ти задѣвки само страдамъ. Съ тебе ако тѣй продължавамъ, просто ще трябва да лягамъ и да мра! . . .

Три години следъ женитбата.

Отъ тебе чудовище азъ вече не мога да живѣя. Отъ тебе, жена-звѣрь, въ главата ми мѣзъкъ не остана. Отъ тебе, тиранинъ-жена, денонощно страдамъ. Отъ тебе, изчадие на ада, въ свѣта не мога да се покажа. Отъ тебе, изродъ-плашило, навлечено съ женска фуста, готовъ съмъ да се хвърля въ най-дълбоката пропасть и хиляди пѣти да умра! . . .

Жената. — Съ тебе ходи — други гледа, съ други ходи — тебе гледа.

Вратата на кухнята се отваря и влиза господарката. Слугинята, която е стояла задъ вратата, веднага се хвърля на врата и.

— Катя какво правишъ, полудя ли!

— Извинете госпожо, азъ помислихъ, че е господаря.

е въ най-напрегнато състояние, картината свѣрзва.

Огчаянна въздишка се отгѣсва отъ гърдитѣ на всички.

— Моля господа напускате салона че ще започне второ!

— Оставаме и за второто — викатъ отъ вътрѣ мнозина.

Но отъ вънъ другата публика намира — и тя иска да влезе.

По-полека уважаеми, редъ по редъ.

— Само за възрастни! . . .

И-ВО.

По улица Царъ Борисъ

(драска).

Прѣдъ книжарницата на Боянъ Блъсковъ стоятъ група отъ 5 души стари даскали, отъ които само единия съ балтонъ и той изтърканъ.

— Дали ще го получимъ общинското, а?

Малко по-нататъкъ прѣдъ бившата „Алхамбра“ закрепили се десетина души „млади юнаци“ и отстояватъ здраво позициитѣ — отблъсватъ всѣко появяване на противника отъ противния полъ . . .

— А Гинке, кога си отрѣзала коситѣ?

— Вижъ Мицито колко е напълняло.

— Все тѣсто трѣбва да е яло.

— А, сега не се познаваме а? забрави ли карантината . . .

— Моля, моля госпожици, минете, не се стеснявайте!

— Дайте пѣтъ на женитѣ!

Щомъ се прѣмине прѣзъ тоя „главенъ фортъ“, нататъкъ настѣпленieto върви по безпрепятствено. Разбира се, тукъ-тамъ пакъ се срѣщатъ противодѣйствия. Ако не си прѣдпазливъ може да катурнешъ нѣкой кошъ ябълки — наслагани по тротоара или пъкъ да се дрънешъ въ каче съ лакерда . . .

Има сѣщо и едно опасно мѣсто, кждѣто безъ маска противъ задушливи газове е голѣмъ героизмъ да се прѣмине: прозореца отъ кухнята на подземния „Киевски уголокъ“ . . .

Иначе благополучно би си направилъ дългата разходка по късото

протѣжение на улицата, стига само да се проверешъ прѣзъ изкуственитѣ препятствия отъ тиквенно сѣме — насипано върху табии прѣдъ „Малка печалба“ и „Кристалъ“, и да не те безпокоятъ единичнитѣ вистрели:

— Здравсти Цѣмъни!

— Здравсти Консуле!

— Ти не замина ли още?

— Революцията въ Германия ми попречи . . .

— О, мархаба попе!

— Ти кжде бѣше снощи бе келешъ?

— Ахъ, какъ силно се притисна тоя гдето мина край мене!

— Чакай Милке и азъ да се поразходя малко отъ нея страна . . .

— А, ами ти нали нѣмаме да излизашъ?

— Ами, ще оставя ученицитѣ, че ще гледамъ уроцитѣ . . .

— Ше те чакамъ . . . въ горната алея.

— Непременно . . . ще дойда миличка . . .

И някой дрезгавъ гласъ всрѣдъ тази хармония:

— Морски бичъ имааа! . . .

— Знаешъ ли Гино че моя приятелъ ме обремени вече съ любовта си?

— Хм. . . Сѣщото направи миналата година единъ господинъ и съ мене, хемъ безъ любовъ.

Какъ се хвърля дявола въ пѣкъла.

Въ далечнитѣ стари времена когато благочестието у хората е било още запазено, игумена на манастира Н-ски въ дѣйствиелитѣ балкани на Мала-Азия, трѣгналъ да събира помощи и дарове за манастира.

Обиколилъ той близки и далечни села и се отрупа въ много дарове. А и нѣколко товара вече билъ изпратилъ за манастира. Хората съ готовностъ се отзовавали и отъ все сърдце давали кой каквото има.

Най-послѣ игумена пристигналъ въ една бѣдна къща въ покрайнинитѣ на едно село, извикалъ при вратията и отъ вътрѣ излѣзла една млада жена, която като разбрала цѣлѣта на игуменовото посѣщение съсѣбѣи се смутила и засрамила.

— Отче — каза тя — ние сме много бѣдни хорица. Мжжѣтъ ми аргатува, на когото завари, а въ къщи освѣтъ една крава нищо друго нѣмаме.

— Богъ да ви благослови—отговори въ игумена, но все пакъ дѣще, ти трѣбва да даришъ манастира. Манааръ и само една крава да имате,

ти трѣбва да я подаришъ! И знай, че Господъ за даденото едно десетъ ще ти върне.

Бѣдната женица нищо не можла да възрази прѣдъ тези убедителни аргументи на игумена и подарила кравата. Когато вечерта си дошелъ мжжѣтъ, тя всичко подробно му разказала. Той билъ сѣщо добъръ и благочестивъ човѣкъ и съ смирение се съгласилъ съ стореното.

На другата вечеръ късно прѣзъ ноцта когато бѣднитѣ хорица спали вече дълбокъ сънъ, голѣмъ шумъ и тропотъ въ двора ги разбужда. Излизатъ и виждатъ тѣхната крава заедно съ десетина добитѣка още прѣгазили плета и навлѣзли въ двора.

— Ето мжжю, обѣдна се общанието на отецъ игумена. Господъ въмѣсто даденото едно — десетъ ни изпраща!

— Да бже благословено името му! — рекълъ мжжѣтъ, и като прибралъ добитѣка, затворилъ го и доволень се отдалъ пакъ на сънъ.

Още на другия день дошли отъ манастира хора да потърсятъ добитѣка. Но бѣдняка не го давалъ като претендиралъ на собственостъ.

— Самъ отецъ игумена е казалъ, че въмѣсто едно което даваме—десетъ

ще ни се даде. Азъ дълбоко вѣрвамъ въ свѣтата дума и ето ти се изпълни.

Напразно манастирскитѣ хора го увещавали че нищо подобно нѣма, ами просто кравата се разгонила и избѣгала и подиръ нея хукнали и нѣколкото бика, които сѣщо биле затворени въ манастирския дворъ. Но бѣдняка упорствалъ на своето. Най-послѣ манастирскитѣ хора се завърнали и разказали всичко на игумена. Игумена като свѣтъ човѣкъ не искалъ да се наложи съ сила, а сви-калъ свѣтъ отъ старейшини който да отсѣди случката.

Собралъ се свѣта—сѣдъ, призовали и бѣдняка и започнали да го увѣщаватъ. Но бѣдняка не искалъ да чуе за никакво увѣщание и на-стоявалъ на своето. Цѣлъ день изминалъ въ напразенъ трудъ, мръкнало се и дѣлото останало да се гледа на слѣдния день.

Понеже селото на бѣдняка било доста далечъ, той рѣшилъ да преспи въ манастира като отишелъ и се сгушилъ въ единъ жгълъ между килеритѣ.

Късно прѣзъ ноцта лекъ шумъ го събужда. Взира се той въ тъмнината и забѣлзва фигурата на игумена, който се вмѣкнала въ единъ

отъ килеритѣ. Полюбопитствалъ бѣд-няка и наближилъ. Вътрѣ свѣтнало. Слѣдъ едно малко скрибуцане и шуртене на нѣкаква течностъ, чулъ се тихия гласъ на отчето:

— Ахъ ти червеный дяволе дѣто ме изкушавашъ. Чакай да те хвърля въ пѣкъла!

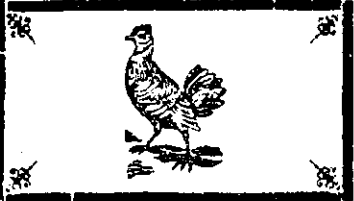
Това се продължило доста врѣме. Най-послѣ бѣдняка за да не смущава отчето въ богоугоднитѣ му занятия отишелъ въ другъ жгълъ и тамъ заспалъ.

На сутринята когато се събралъ свѣта, прѣди още да се започнатъ разискванията бѣдняка заявилъ:

— Почтенейши старейшини! Слѣдъ като носехъ съ часове наблюдавахъ отецъ игумена да се мѣчи да хвърли дявола въ пѣкъла, убедихъ се, че е свѣтъ човѣкъ и азъ грѣшника отказвамъ се да го сѣдя като се отказвамъ и отъ добитѣка.

— Не чадо мое—веднага се намѣсилъ игумена—щомъ ти си можалъ да видишъ монитѣ богоугодни дѣла, които сѣ невидими за грѣшникитѣ, ти си свѣтъ и правъ човѣкъ. Вземи добитѣка и иди си съ миромъ! . . .

И. А. ВОЛНИЙ.

Националното знаме на гагаузландците.

Националното знаме на гагаузландците се състои от един метър четвъртит плат закачен на един прът, с емблема гордо изправен *петел*.

Определят цвятът тѣхното знаме пѣма — той се мени споредъ врѣмената. Но затова пѣтъ тѣ държатъ здраво за своята емблема, която е огледало на тѣхния национален и културен животъ. Не напразно и не случайно тѣ сѣ поставили за емблема на своето знаме петелъ.

Тѣ сѣ пѣлно олицетворение на своята емблема.

Походката имъ — горда, стройна и напета — походка на петелъ. Очите имъ зачервени — сѣ червената на петлювия гребенъ.

Буйни и гласовити, като гордия петелъ.

Дрѣхитѣ имъ разноцветни, като петаква перушина.

Карезли сѣ не по-малко отъ кой да е петелъ.

Напитатъ върху противника си смѣло и буйно, като рѣшителния петелъ.

Обичатъ, ухажватъ и покровителствуватъ вѣжния полъ, тѣй както петела ухажва и покровителствува кокошкитѣ.

До колкото можатъ да съберемъ сведения, последния гагаузландски знаменосецъ — пандераджия е билъ *Шинко Димитраки* избранъ за такъв на едно тържествено събрание въ прочутото кафене „Бикъ“ наопада се въ областта ул. „Бенковска“, а за асистенти сѣ биле провъзгласени Тодоръ бонджията и Митишъ геврекията.

А последното имъ знаме е било скрито въ Каварненската кория при отстъпленето, когато сѣ нахлули въ тази област потомците на Ромулъ и Ремъ.

Следующия пътъ: за *омянието на гагаузландската култура*.

Нюшка.

Каварна, 15 декември. — Голѣмъ митингъ. Резолюцията изпраща сѣ нароченъ човекъ. За председател на републиката се сочи Д-ръ Тохари Бойоолу, запасенъ офицеръ, запасенъ окр. управител, зап. прокуроръ и запасенъ председ. на жилищната комисия.

Джаферли (радио). Д-ръ Тохари Бойоолу говори 7 часа. Населението носи на рѣде бждащия председател. Да живѣе гагаузландската република!

Кестиринъ 16 т. м. (Радио). Вчера и нощесъ се откоха хиляди представители отъ всички краища на Гагаузландия. Днесъ грандиозенъ митингъ сѣ който се иска провъзгласяване Гагаузландия въ Република. За председател на републиката се сочи Д-ръ Тохари Бойоолу.

На парзалката:

— Пазете се госпожице да не се подхлъзнете!

— Охо, колко пъти сѣмъ се подхлъзвала азъ. . .

ИЗЪ ПЕЧАТА.

Ерата на юбилентѣ про-дължава. В. Поща преди нѣколко дни съобщи че „г. Стефанъ Юрдякиевъ комисонеръ е отпразднувалъ единъ рѣдкъ юбилей по случай 30 г. отъ какъ не пушилъ тютюнъ“.

Невероятно!

Ние предлагаме на нашитѣ висши магистрати да се заематъ и изследватъ истинността на тоя фактъ и ако той се окаже дѣйствителенъ, виновника на тоя рѣдкъ юбилей да се провъзгласи за *феноменъ* въ човѣшката *порода*. Защото 30 години да не ядешъ хлѣбъ, да не пиешъ вода — разбирамъ, — но да не пушишъ тютюнъ — наистина невероятно. . .

Аманъ отъ жени! Харизватъ си женитѣ.

По поводъ напечатания въ миналия брой протестъ на бургасчани съ искане по 3 жени, редакцията ни отъ нѣколко дни е блокирана отъ хиляди мъже, които би устрояватъ единъ видъ контра-протестъ. Тѣ сѣ се ужасили при мисълта, че може би правителството ще се вслуша въ исканията на бургасчани и ще установи всѣки мъжъ да взема, да се *жени* за 3 жени!

— Ние отъ една аманъ сме виждали, а сѣ 3 още на третия денъ ще полудѣемъ! възравяватъ тѣ. . .

И за да не настояватъ Бургасчани на своето искане прѣдъ правителството, изплашенитѣ м ж ж е прѣдлагатъ, за да ги удовлетвори да имъ подарятъ своите жени и отъ горѣ на това като благодарностъ ще имъ подарятъ и цѣлиятъ си комплектъ покщичива отъ делафъ, метза, кобилица и пр.

Редакцията вѣе бързи мѣрки, телеграфира на надлѣжното мѣсто, но до този моментъ още отговоръ не е полученъ.

Тѣлната отъ мъже все по вече се увеличава. Шумъ и глъчъ — хаосъ невъобразимъ.

Зора съобщава, че въ Австрия лѣкаритѣ видѣли единъ мъжъ, на когото поникнали 15 о. м. рога и веднага свикали висшъ консултъ, за да се занимае съ това необикновено явление.

Споредъ наше мнение, лѣкаритѣ въ Австрия трябва да страдатъ отъ късогледство. Иначе тѣ биха отдавна забелязали, че не *рогатъ мъжъ* е необикновено явление, а обратното. . .

Долу барометритѣ.

Политина пише, че „свинята се цени като се заколи и преработи на сужуци. Но тя има и друго ценно качество, когато е жива: служи като показателъ на врѣмето. Щомъ започне да тича нагоре-надолу — сигурно врѣмето ще се развали“.

Впрочемъ, долу барометритѣ!

Отъ сега нататѣкъ виѣето барометъръ, купуватъ си по едно свинче, хранете го до като започне да тича нагоре-надолу, и тогава разбрали вече; че времето ще се развали, заколете го, направете го на пражолки и сужуци и седнете край топлата печка! . . .

Кой спечели първата премия на „Морски бичъ“.

На заданията ни въ бр. 1 *Морски бичъ* въпросъ

Кой има най-много деца въ Варна?

Постъпили повече отъ 100 писма отъ града и 52 отъ вътрешността! Редакцията просто бѣ блокирана отъ състезатели.

Нѣкои отъ отговоритѣ, които сѣ много интересни, ние ще печатимъ.

Премията получи скулптора г-нъ Шиваровъ, който ни заяви, че макаръ да нѣма ни една жива рожба, изваялъ е до сега повече отъ 1000 човѣци.

Обърнете се, каза, той, всежде изъ Варна и само мои рожби ще съзрете по къщи, банки, хотели, училища и др. здания и донемъ и нощемъ и зиме и лете. Азъ съмъ ги облекълъ и нахранилъ и тѣ ще преживѣятъ и мене и поколениято може би.

Жури реши: г. Шиваровъ да получи премията отъ 100,000 лв. отъ новитѣ алуминиеви едно и двулвки,

Г-нъ Шиваровъ обаче се откажа като завеща тази сума на редакцияния фондъ, която да се употреби за подобрене на в. Морски бичъ, който има да играе велика културна роля.

Редакцията като благодари трогната отъ великия жестъ на г-нъ Шиваровъ, заявява, че ще изпълни неговия заветъ. „Морски бичъ“ ще бичува безмилостно всичко опжко въ нашия животъ, като не ще се спира предъ никакви пречки, отдето и да идатъ тѣ.

А ето кому колко деца е направилъ г. Шиваровъ:

На г. Гр. Пейчевъ	11
„ „ „ Ив. Миневъ	4
„ „ „ Маринчевъ	2
„ „ „ Бай Бончо	1
„ „ „ Чимшировъ	1
„ „ „ Крисианъ	1
„ г-жа Ат. Георгиева	3
„ г. Никола Америка-	
неца	7
„ „ „ Б. Блъковъ	2

и въ ателието му 2 въ резерва всичко 34 деца.

Освенъ тия деца г. Шиваровъ е направилъ и възрастни на следнитѣ лица:

1. На Нико Станковъ 2.
2. На Никола Американеца 3.
3. На Софийската банка 1.
4. На Д-ръ А. Илиевъ 1.
5. На Тѣрг. у-ще 2.
6. На легвия театъръ 2.
7. На Т. Равковъ 2.
8. На Добруджанеца Блъковъ 1.

Предъ годеча.

— При това миличакъ азъ се ползвамъ съ отлично здраве.

— Не се съмнявамъ. Иначе би ли могла да достигнешъ до такава възраст.

Прѣди нѣколко дни въ града ни четохме афиши, че ще се даде *ловна* вечеринка. Зная се, че на *литературнитѣ* вечеринки има *литературенъ* материалъ, на *танцуванитѣ* — танци, а на *ловната* вечеринка сигурно е имало *ловъ*. Дали е билъ тѣлостъ? . . .

Тя. Може би сте апгажирани тази вечеръ?

Той. О, не. . . Нали знаете, че съмъ жененъ.

Кореспонденция на Морски бичъ.

Навара-Провадия. Pardon: Вие отъ Провадийскитѣ ли сте или отъ другадѣ се търкулнахте? . . . Бждете по-кратки но засягайте всичко: инкуство, любовъ, спортъ, общественъ животъ.

Бързъ.—Шуменъ. Нѣщо използвахме. Дребнитѣ закачки не ни занимаватъ. Допискитѣ непременно да иматъ общественъ интересъ.

Колело—гара Гор.-Орѣховица. Какъ „търкулнахте“ единъ вървоиъ поезия къмъ редакционния кошъ!

„Като гледамъ къмъ Арбанаси
Наталявамъ душа си
Че кога бѣхме въ лозита
И ти до мене Катя
Не използвахъ джѣтъ
А лапахъ мухитѣ“ . . .

Е щомъ си „лапалъ мухитѣ“ кой ти е кривъ? „Гледай — сега — къмъ Арбанаси“ и „натяжаванъ душа си!“.

Анета Драскинъ—Русе. За Анета — сигурно си „Анета“ но сѣ ерголямъ на края — това по стила се познава. Колкото за „Драскинъ“ — оправдали сѣ си името, като сте надражали цѣли 5 кило, отъ които едва нѣколко използвахме. Съобразете се сѣ нареждането ни къмъ дописницитѣ.

Бирго—Бургасъ. Сѣ вашето искане по три жени намѣрихме се въ чудото. На дружно мѣсто печатаме сълучило се. Побързайте и елате! И по 5 ще ви се паднатъ—хората се наситили и на по една, харизватъ ги сѣ радостъ!

Г-жа Далила—тунъ. Имате право да негодувате, че въ списъка на великитѣ варненци не фигурира нито една жена. Вие казвате, че имало и жени гении въ Варна, но посочете ги, знаете, тѣй отдалече не можемъ да ги познаемъ. . . После—допълнението ви за женската мода — дамнитѣ да носятъ и конски опашки—приемаме. Много ви вдрава. Явете се въ редакцията.

Муртъ — Шуменъ. „Сантименталното“ ви описание за „тъмнитѣ подвемия въ Илчовъ байръ“ получихме. Очакваме подробности за „Трагедията въ кошковѣтъ“. Пролѣло е нѣщо, а?

Гр. П. — Разградъ. Стария къркачо на старо ниво въ „старата Круша“ загледнахъ твоята „Муза“? Чакамъ нѣкой „купешки лафъ“ отъ твоятъ делиормански „Хайлафъ“. Митрето държи ли ти „исо“ или удари на тънка ичкия? **НЮШКА.**

Света пропада.

— Какъ? Нима? Де, коланъ!

— Е пѣкъ сега ли намѣри света да пропада?

Не може ли да почака, еднажъ и азъ му намѣрихъ паката. . .

По какво познавашъ, че пропада света?

— По брадитѣ, приятелю, по брадитѣ.

— Какъ тѣй по брадитѣ? . . . Новъ начинъ на гадание ли си измислилъ? . . .

— Брадата е признакъ на светостъ. Колкото светци сѣмъ виждалъ рисуваки — всички сѣ сѣ бради, ехе, дълги бѣли бради. Може би и за това сега много малко хора виждамъ сѣ бради, защото рѣдко се срещатъ свети хора. Ще дойде денъ когато и тѣзи бради, колкото ги има днесъ ще изчезнатъ.

И така светитѣ ще пропадне. Намалѣха брадитѣ и тѣй то, а то значи, че на света днитѣ сѣ прочетени, щомъ нѣма светци.

„Свободния театъръ“

гостува въ града ни и дава своитѣ спектакли въ Юванкия сѣлонъ.

Репертуаръ: „Мадамъ Помпадуръ“, „Черната роза“, „Императора“, „Сузана“, „Тайнитѣ на харема“, „Царицата на чардаша“, „Розата на Стамбулъ“ и др.

Театрални заклучки.

Училищни другари.

Но афишира се „Женитъ командуватъ“. Ние бихме упреждали управата на общинския ни театър, ако тази промяна на името би имала само рекламна цел. Но когато то отговаря на същността, на съдържанието на пиесата, то е оправдано.

И наистина, какво значение има изтъкнатото въ тази пиеса училищно другарство? То се руши и разпада отъ постоянните удари на капризните жени.

Да, женитъ командуватъ!

Макаръ мъжът да се перчатъ постоянно съ своето господствующо положение, но фактически въ живота женитъ сж, които командуватъ.

Ние виждаме тия четирма добри другари, споили съ дълги години своето приятелство какъ подведени отъ своитъ жени, идватъ до положението да се нахвърлятъ единъ противъ другъ.

И трагедията е тамъ, че тѣ всички виждатъ и съзнаватъ своето положение, даже се опитватъ да разкъсатъ тия окови на женското командване, но тъкмо въ тоя моментъ съ ужасъ виждатъ своя четвърти другаръ, най-силния, най-самостоятелния измежду тѣхъ, който до сега се ужасяваше само отъ мисълта за жена, да се предава на една жена!

Смѣхъ има въ тази пиеса наистина, но по право тя би трѣбвало да се позове трагедия, а не комедия.

Защото, това е трагедията на мъжа въ живота: да се ужасява отъ жената, а същевременно да върши най-ужасни глупости за нея!

Една бѣлѣжка за изпълнението. На сцената не бива да се допускатъ такива груби опити предъ публиката. Г-жа Филова бѣ невъзможна въ ролята си. Това можеше да се забележи при репетициите. Тази грешка до известна степен е поправена съ даването ролята на г-жа Каролева.

Бекярско тегло.

— Тежко, приятелю, тежко е нашето положение, особено като почне зимата. Лѣте съмъ отлично: всѣка сутринъ отъ 6 ч. до 5 часа сл. обѣдъ сѣдамъ срѣщу женскитъ бани и си пригъщамъ лигитѣ. Слѣдъ туй тръгвамъ изъ алеята покрай буфета въ приморската градина и си помириша, или се потъркамъ по женскитѣ. Но зиме е тежко, и това го нѣма...

— Ехъ, драги, и азъ си прѣгъщамъ лѣте лигитѣ предъ женскитѣ бани, а зиме си вземамъ едно женско коте и едно женско кученце и кръщавамъ ги съ женски имена — имената на най-големитѣ красавици въ града. Денемъ ги викамъ по име, та ми става леко, а нощемъ ги сънувамъ сегиз-тогизъ и така минава зимата...

— О, твоео положение е завидно, блазе ти! У насъ пъкъ хазийнѣтъ е вдовецъ съ трима сина мъжаци, иматъ единъ котаракъ, едно голѣмо куче и единъ жребецъ... тежко ни!...

Чували ли сте разсърдени ята оси?

Ако не сте чували иде-те въ понеделникъ къмъ житната борса!

Кино „ПРОШЕКЪ“

Недѣля 16 того за последенъ пътъ ще представи

Тронъ и любовъ

(дъщерята на палача)

Трагедия изъ живота на единъ царъ.

Въ понеделникъ 17 того почва да играе отдавна очаквания

„ОЛИВЕРЪ ТВИСТЪ“

Най-гениалното творение на Чарлсъ Дикенсъ съ участието на младия американски 7 годишенъ артистъ Джеки Куганъ, който за своята игра въ този филмъ получи 20 хиляди долара награда.

Животътъ на Оливеръ Твистъ, животъ на единъ крѣгълъ сиракъ, е предаденъ неподражаемо отъ Джеки Куганъ.

По общо желание на публиката дирекцията ще повтори

„Индийската гробница“

Явна благодарностъ.

Настоятелството на д-во „Иван-лидъ“ — Варна, поласкано отъ проявени съчувствия по случай устройената на 1 т. м. традиционна семейна танцувална вечеръ, изказва истинска благодарностъ: на Началника на Гарнизона, г-нъ Капитанъ П. рангъ Стателовъ, за отпуснатата безплатно флотска музика до зори; на г. г. варненскигѣ търговци, за топлия приемъ на комисията и подарени предмети за томболата; на редакциятъ на в. в. „Варненска Поща“ и „Морски бичъ“ за безплатно афиширане; на запасния подполковникъ — инвалидъ Никола Чакаловъ за активно участие и даване дупа на веселието; на г. г. представителитѣ на Ловното д-во, Сев. Бълг. Спортна Лига, Спортния клубъ „Тича“ и господата Мирски и Юрдановъ за ценната подкрепа; на фирмата Ненковъ & Тасевъ за недружелюбното посрещане комисията и за „нѣмването време за даване подаръци на инвалидитѣ“; благодарни така също на всички граждани показвали на дѣло съ посещението си — колко скѣпи имъ сж пострадалитѣ за родината. На горнитѣ лица настоятелството дължи сравнително добрия си успѣхъ, въпреки конкуренцията, що имаше съ даденитѣ шестъ вечеринки въ едно и също време.

Правейки публично достойние чувствата си, нека ни бѣде позволено да отбележимъ, че се надѣх-ме да получимъ безплатенъ салонъ. Ние адмираме юнацитѣ, но за съжаление, на осакатенитѣ юнаци се отказва такъвъ.

Отъ Настоятелството.

ПРОВИНЦИЯ.

Предстояща кавалерийска аѣгана въ Шуменъ.

Съобщаватъ ни отъ Шуменъ, че отъ извѣстно врѣме около кавалерийскитѣ казарми започнали да се появяватъ много начесто неприятелски разезди отъ *противния* (и противенъ-я не!) на кавалери ститѣ полъ, и че тия разезди биле предводителствувани отъ нѣкои си бойни (или пъкъ двойни) единици Сийка и Стоянка.

По тоя случай, както се научаваме, възбужденето между кавалерийскитѣ е (по твърдѣ голѣмо и има се опасностъ отъ нѣкоя настървена атака срѣщу раздразнителнитѣ разезди... Бър.

Провадийци недоволни отъ двѣ гари.

„Трена да спира предъ всѣка порта“.

Пишатъ ни отъ Провадия:

...И има защо да не сме доволни, г. редакторе. Който е строилъ първата гара, запокитилъ я въ единъ край на града, но си е ималъ своитѣ економически съображения: да послужи на зараждащата се Провадийска индустрия. И тукъ именно, като най-близо до гарата циганска махала, ще може по-лесно да изнася своитѣ произведения — хурки и лѣжици. Ето, сега навиха втора гара, на противоположния пъкъ край, която, едва успѣва да послужи на Немизгяхци, които тукъ товарятъ своитѣ огоени патки...

А за останалитѣ нужди на града? Отъ гдѣ ще се обслужватъ тѣ?

Търговскитѣ ни животъ кипи — индустрията ни се възвема: коопериратъ се колари, емениджии, шивачи, кебабчи... Ние сме напредничавъ народъ: даже при игра на табла се кооперираме — съестовността е майка на богатството. И съзнали тая велика истина, ние искаме: вмѣсто да се строятъ още 10—15 гари изъ града отъ каквито ние имаме *неотложна* нужда, по добръ е трена да спира предъ всѣка порта — той безъ това минава покрай тѣхъ... Нанара.

Кариера за лимонъ-тозу.

Господинъ редакторе,

Плтувайки съ безмоторния аеропланъ на художника Борисъ Деневъ изъ сѣверния полюсъ, случайно се натъкнахъ на вѣстникъ „Коспичански Гласъ“, въ който срѣцнахъ едно съобщение отъ гр. Нови Пазаръ, че е открита голѣма кариера за лимонъ-тозу. Тѣй като тукъ на сѣверния полюсъ, нашата храна се състои изключително отъ риба чорба, която пъкъ се нуждае отъ голѣма доза киселина, моля наредете да ни се изпратитъ нѣколко парахода отъ тази тѣй ценна за насъ руда“.

Анета Драскинъ.

Б. Р. — Наредено е за по-бърза експедитивностъ, също сме наредили да се свърже съ тѣснолинейка Нови Пазаръ — Варненското пристанище прѣзъ Таушанъ — Козлуджа — Яс-Тепе — Кутлубей — Девиля — Дикили Ташъ.

Съобщаватъ ни отъ Русе, че тия дни щѣлъ да се състои търгъ за доставка на 6000 маски противъ задушливи тазове и 900 блатни лодки, нужни за жителитѣ на ул. Керемидарска. Както се янае, спомнатитѣ жители врѣмѣ на суша носятъ маски противъ задушливи газове, а прѣвъ дъждовно врѣме, лжтватъ се съ лодки.

Силна чувствителностъ.

— Не знамъ защо, като видя хубава жена изеднажъ ми замърдва... сърцето.

— Азъ пъкъ само рокля женска, или дреха женска да видя и пламвамъ, горя, прѣзятѣло...

Не сърцето ми, ами... цѣлъ се разтрепервамъ.

Докараха предъ приставъ едного, когото обвиняваха въ лоши намѣрения. Хазиянѣтъ твърдеше, че тази личностъ всѣкога, кога имали пране на двора, обикалятъ и съ часове стоялъ съ отравенъ апетитенъ погледъ къмъ прането, вероятно дебнелъ, за да го открадне, но те зорко бдели.

Присавѣтъ се обръща къмъ лицето:

— Кажй, защо си обикалятъ и си дебнелъ?

— Г-нъ приставъ, нека излезе моя обвинител навънъ, тогава ще ви кажа самата истина.

(Приставѣтъ помолва обвинителя да излезе навънъ).

Обвиняемия:

— Г-нъ приставъ, сега сме двама и мога да ви призная самата истина. Азъ имамъ особена слабостъ къмъ женско бѣлю. Обичамъ съ часове да гледамъ женски ризи съ хубави тантели и съ дълбоки деколтета, а пъкъ женски гащи тантела баджаклии като видя, прострени на вѣже, убийте ме не се махамъ?

— Значи, казва приставѣтъ, ти не си ималъ намерение да крадепш прането.

— Именно, г. приставъ, г-нѣтъ има 3 дѣщери, капчици, тѣхното пране гледамъ съ часове.

Приставѣтъ повиква бащата на тритѣ дѣщери и му казва: вървете си, прането ви и седмици да висй на вѣже, не ще бѣде побутнато.

Бащата си отива съ убѣждението, че крадецѣтъ и приставѣтъ сж станали орѣаци...

Дома на Изкуствата въ града ни приготвяла грандиозна новогодишна вечеринка, която ще се даде на 31 т. м. въ салона Прошекъ.

Най различни видове **ЕФТИНИ ДЕТСКИ ИГРАЧКИ** Най различни видове

Платнени, металически и др. складираны въ ул. Гургулята № 12 — Варна. Мостри се изпращатъ срещу 200—400 лева въ предплатата. Споразумение и пари се изпращатъ до техническото бюро на инж. Ст. Сапаревъ — ул. Съборна № 56 — Варна.

Обуща **ОБУЩА** **ОБУЩА** **ОБУЩА**

здравй **АСТРА** **ОБУЩА** **ОБУЩА**

трайни **ОБУЩА** **ОБУЩА** **ОБУЩА**

елегантни **ОБУЩА** **ОБУЩА** **ОБУЩА**

при **ОБУЩА** **ОБУЩА** **ОБУЩА**